

יולי 2022

פיצקי שלי,

10 שנים בלעדייך.

10 שנים שבהם עברנו כל כך הרבה, כל כך הרבה בלעדייך, 10 שנים מהרגע שהכל השתנה עבור כולנו.

אני חייב להגיד שעל היום הזה חשבתי מהאזכרה הראשונה, מהאזכרה הזו הכי פחדתי. היינו יחד כמעט 10 שנים והיום אנחנו מציינים 10 שנים בלעדייך, מעכשיו אני יותר בלעדייך מאשר הייתי איתך, אבל הגעגוע והמחשבות לא מפסיקות אף פעם. הם גם לא יפסיקו – כששואלים אותי האם הזמן עושה את שלו, אני עונה תמיד שממש לא. אתה פשוט לומד לחיות לצד הצלקת הענקית הזו, יש רגעים שהיא כואבת יותר, יש רגעים שהיא שם ברקע. ויחד עם הכל תמיד יש את המחשבות על הפספוס, מה היה אם? 10 שנים, זה פשוט לא מובן, והגעגוע לא מרפה, והוא תמיד שם בלב.

10 שנים, שבהם קרו לנו כל כך הרבה דברים, ואת נשארתי פה, 10 שנים שבהם השתנו בחיים שלי כל כך הרבה דברים ואת נשארתי פה.

איכשהו בשנה האחרונה מצאתי את עצמי יותר פעמים פה, בשעות אחה"צ כשהכל פה שקט ורק אני הייתי פה, היו דברים שפשוט רציתי לבוא ולשבת פה לדבר איתך, לשתף אותך, לקבל חיזוק, ולפעמים פשוט רק לפרוק.

השבוע הייתי בהופעה של שלמה ארצי, כן עוד הופעה, ונזכרתי איך היינו הולכים כל שנה לפחות להופעה אחת שלו יחד, איך כל הופעה הייתה בנו ההתרגשות הזו מחדש ואיך היום חלק גדול מהשירים שלו מקבלים משמעות אחרת...

"בדיוק המריא מטוס והאדמה רעדה

קצת משונה שלא נשארתי"

"זה מה שנשאר,

רק כמה רגעים,

הרבה בדימיון, מעט בחיים,

זה מה שנשאר"

והרבה מהשירים האלו מחזירים אותי אחורה או זורקים איזה זיכרון.

אני כל שנה מספר לך איזה סיפור על שרון, משהו מהחיים שלה ושלנו וכל שנה חושב מה יהיה מעניין, מה יזרוק והשנה בחרתי לשתף אתכם ברגע שקרה דווקא לא מזמן...

יש תמונה של שרון אצלנו בבית, ודווקא לפני כמה ימים שיר ראתה את התמונה ושאלה את עמית, מי זו.. עמית ענתה – זאת חברה של אבא. והשאלה הבאה הייתה, ומה היא מתה? ועמית ענתה שכן. ואז עמית הסבירה לה את הקשר של שרון לליבי, ולמה שיר וליבי הן למעשה כמו משפחה.

אני שמח שהקשר שלי ושלנו נשמר, אני שמח שהילדים שלי גדלים יחד עם הילדים של
טל ועידו.

אז שרון, שתדעי שאת אומנם לא פה פיזית אבל את בהחלט פה ברוחך, ותמיד תשארי
חלק ממני, חלק מאיתנו.

אני מקווה שאי שם את גאה בנו. בכל הדברים הטובים שאנחנו עושים. שאת גאה שבחרנו
לחייך. שבחרנו לצחוק. שבחרנו לשיר. שבחרנו לנסות לרקוד גם אם לפעמים מאוד מאוד
קשה. שבחרנו להיות.

את חסרה לי מאוד. את חסרה לי מאז. אני תמיד אוהב. אני תמיד אזכור.

אוהב אותך ותמיד מתגעגע